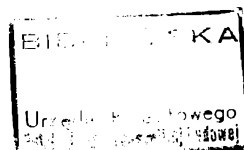

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

CO46 43/12

Nr 2100.

Kl. 80 b 17.

Leopold Władysław Sperro
(Kraków, Polska).

Sposób wyrobu kamieni sztucznych z zapraw hydraulicznych i materiałów roślinnych.

Zgłoszono 24 marca 1920 r.

Udzielono 23 maja 1925 r.

Wyrabianie kamieni sztucznych z zapraw hydraulicznych i włókien drzewnych oraz twardnienie masy drzewno-cementowej jest znane. Nie otrzymano jednak dotychczas produktów o kształtach stałych.

Sposób niżej opisany polega na tem, że materiały roślinne, uprzednio traktowane mlekiem wapiennym i magnezjowo-wapiennym (dolomitem palonym), szkłem wodnym oraz kwasem borowym, borksem, wolframianem sodu i estrami kwasu fosforowego z fenolem, w celu nadania im niepalności, miesza się z zaprawami wiążącymi i poddaje się odwiązaniu i twardnieniu w ten sposób, aby szybkie wysychanie oraz rozwilgotnienie, przez przyjmowanie wilgoci atmosferycznej,

było w czasie twardnienia produktów gotowych uniemożliwione.

Używa się zazwyczaj materiałów roślinnych: trocin, wełny i maki drzewnej oraz torfu; jako zapraw wiążących: cementu, romanocementu, wapna hydraulicznego, tlenków ziem alkalicznych grupy wapiowców, jak wapna, magnezji, baru, strontu i t. d.

Po nadaniu przedmiotowi odpowiedniej formy, umieszcza się je w zamkniętych komorach o stałym nasyceniu parą wodną przy temperaturze 25° R (= 31,4° C) do 35° R (= 43,7° C), gdzie pozostawia się je odwiązaniu i twardnieniu pod ciśnieniem atmosferycznym lub innym.

Czas potrzebny do twardnienia jest zależny od wymiaru przedmiotów, rodzaju

domieszek roślinnych, sposobu ich mieszania oraz użytego materiału wiążącego, jego stopnia hydrauliczności i hydratyzacyjnego.

Produkt w ten sposób otrzymany, zachowuje nadany mu kształt, ma twardość i wytrzymałość taką, jakiej przy twardnieniu na powietrzu osiągnąć się nie da; jest izolacyjnym na ciepło i głoś w nierównie wyższym stopniu niż cegła, drzewo i inne podobne materiały, nie wymaga kąpieli wodnej do wypłókania związków ziem alkalicznych np. soli wapna i t. d., jak przy cemencie porowatym, nadaje się do impregnacji organicznej i ma ciężar gatunkowy mniej niż 1.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu kamieni sztucznych z zapraw hydraulicznych i materiałów ro-

ślinnych, znamieny tem, że po nadaniu przedmiotom odpowiedniego kształtu pozostawia się je odwiązaniu i twardnieniu w komorach o nasyceniu parą wodną przy temperaturze od 25°R ($= 34,5^{\circ}\text{C}$) do 35°R ($= 43,7^{\circ}\text{C}$) przy ciśnieniu atmosferycznym lub innym.

2. Sposób wyrobu kamieni sztucznych z zapraw hydraulicznych i materiałów roślinnych według zastrzeżenia 1, znamieny tem, że użyte materiały roślinne zostają uprzednio traktowane składnikami mineralnymi, jak mlekiem wapiennym, magnezowo-wapiennym, szkłem wodnym, kwasem borowym, boraksem, wolframianem sodu oraz estrami kwasu fosforowego z fenolem.

Leopold Władysław Sperro.

Zastępca: S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.